KENDELSE AFSAGT AF RETTENS PRÆSIDENT
2. april 1993 *

I sag T-12/93 R,

Comité central d'entreprise de la société anonyme Vittel, en personalerepræsentation i henhold til den franske code du travails IV bog. og

Comité d'établissement de Pierval, en personalerepræsentation i henhold til samme bestemmelser,

Vittel (Frankrig), ved advokaterne François Nativi, Hélène Rousseau og Françoise Bienayme-Galaz, Paris, bistået af advokat Aloyse May, Luxembourg, og med valgt adresse i Luxembourg hos denne, 31, Grand-rue,

sagsøgere,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Francisco Enrique González Díaz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, og Géraud de Bergues, der er udstationeret som national ekspert ved Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos Nicola Annecchino, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-Centret, Kirchberg,

sagsøgt,

angående en begæring om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens beslutning af 22. juli 1992 om en procedure i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (IV/M.190 — Nestlé/Perrier, EFT L 356, s. 1),

har

* Processprog: fransk.

PRÆSIDENTEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS

afsagt følgende

Kendelse

Sagsfremstilling

1 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 3. februar 1993 har comité central d'entreprise de la société anonyme Vittel, comité d'établissement de Pierval og fédération générale agroalimentaire CFDT anlagt sag i medfør af EØF-traktatens artikel 173, stk. 2, med påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 22. juli 1992 om en procedure i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 (IV/M.190 — Nestlé/Perrier, herefter benævnt »beslutningen«).

2 Ved særskilt dokument registreret på Rettens Justitskontor den 2. marts 1993 har comité central d'entreprise de la société anonyme Vittel og comité d'établissement de Pierval (herefter benævnt »sagsøgerne«) endvidere — i medfør af EØF-traktatens artikel 185 og 186 — fremsat begæring om foreløbige forholdsregler, principalt i form af udsættelse af gennemførelsen af den anfægtede beslutning, subsidiært i form af, at Retten træffer bestemmelse om, at gennemførelsen af beslutningen suspenderes, for så vidt som Pierval kræves afhændet, indtil afsigelsen af dommen i hovedsagen.

3 Kommissionen har fremsat skriftlige bemærkninger vedrørende begæringen om foreløbige forholdsregler den 17. marts 1993. Parterne har fremført mundtlige bemærkninger i retsmødet den 23. marts 1993.

4 De væsentligste faktiske omstændigheder, der ligger til grund for den for Retten indbragte sag, kan — som de fremgår af parternes processkrifter og de mundtlige bemærkninger, der er fremsat under retsmødet — sammenfattes som følger.

5 I henhold til artikel 4, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 af 21. december 1989 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (EFT L 395, s. 1, som berigtiget i EFT 1990 L 257, s. 14, herefter benævnt »forordning nr. 4064/89«) indgav Nestlé SA (herefter benævnt »Nestlé«) den 25. februar 1992 anmeldelse til Kommissionen om et offentligt tilbud om overtagelse af samtlige aktier i Source Perrier SA (herefter benævnt »Perrier«). Efter en gennemgang af anmeldelsen besluttede Kommissionen den 25. marts 1992 at indlede proceduren efter artikel 6, stk. 1, litra c), i forordning nr. 4064/89, da den fandt, at den anmeldte fusion rejste alvorlig tvivl med hensyn til, om den var forenelig med fællesmarkedet.

6 Bl.a. under hensyn til nogle tilsagn, Nestlé havde afgivet over for Kommissionen, vedtog denne den 22. juli 1992 en beslutning, hvorved fusionen blev erklæret forenelig med fællesmarkedet. I beslutningen blev der optaget en række betingelser og påbud med henblik på at sikre, at Nestlé overholdt de afgivne tilsagn. En af betingelserne i beslutningen var, at Nestlé — til en konkurrent, som skulle godkendes af Kommissionen, og inden for en i selve beslutningen fastsat frist — skulle afhænde mærkerne og kilderne Vichy, Thonon, Pierval, Saint-Yorre og en række andre, lokale kilder samt den til kilderne hørende aftapningskapacitet.

7 Den 26. januar 1993 forelagde Nestlé over for Kommissionen en køber, Castel-koncernen, som allerede drev virksomhed inden for drikkevaresektoren, og som havde erklæret sig interesseret i at erhverve tre af de større kilder, Nestlé havde forpligtet sig til at sælge (Vichy, Thonon og Saint-Yorre), samt en række mindre kilder. Kommissionen fandt ikke, at disse afhændelser fuldt ud opfyldte kravene i beslutningen, og Nestlé og Castel-koncernen indgik derefter den 18. februar 1993 en ny aftale, som ud over de nævnte kilder også omfattede en afhændelse af Piervalkilden.

8 Den 3. marts 1993 udsendte Kommissionen en pressemeddelelse, hvori det hed, at Castel-koncernens tilbud var et væsentligt led i, at samtlige betingelser blev opfyldt, og at Kommissionen endeligt ville afslutte sagen, så snart forhindringerne for den faktiske overdragelse af kilderne var fjernet, bl.a. med hensyn til overførelsen af retten til at udnytte Vichy og Thonon — som tilkom henholdsvis den franske stat og byen Thonon-les-Bains — til Castel-koncernen.

Retlige bemærkninger

9 I henhold til bestemmelserne i EØF-traktatens artikel 185 og 186, jf. artikel 4 i Rådets afgørelse af 24. oktober 1988 om oprettelse af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans, kan Retten, hvis den skønner, at forholdene kræver det, udsætte gennemførelsen af den anfægtede retsakt eller foreskrive de nødvendige foreløbige forholdsregler.

10 Det fremgår af artikel 104, stk. 2, i Rettens procesreglement, at begæringer om foreløbige forholdsregler i henhold til EØF-traktatens artikel 185 og 186 skal angive de omstændigheder, der medfører uopsættelighed, og de faktiske og retlige grunde til, at den begærede foreløbige forholdsregel umiddelbart forekommer berettiget. De begærede forholdsregler skal have foreløbig karakter i den forstand, at de ikke må foregribe afgørelsen i hovedsagen (jf. senest kendelse afsagt af Rettens præsident den 19.2.1993, forenede sager T-7/93 R og T-9/93 R, Langnese-Iglo og Schöller mod Kommissionen, Sml. II, s. 131).

Parternes anbringender

11 Sagsøgerne har anført, at de retlige betingelser for, at der kan træffes bestemmelse om de begærede foreløbige forholdsregler, må antages at være opfyldt i denne sag.

12 Med hensyn til uopsættelighedsbetingelsen har sagsøgerne gjort gældende, at en afhændelse af Pierval-værket vil påføre dem et alvorligt og uopretteligt tab, hvis indtræden er overhængende og sikker som en direkte følge af den anfægtede beslutning. Efter sagsøgernes opfattelse vil en afhændelse af Pierval's aktiver være

et indgreb i arbejdstagernes interesser — specielt for arbejdstagerne i Pierval og mere generelt for arbejdstagerne i Vittel — idet afhændelsen krænker deres ret til at påse, at virksomhedens aktiver bevares, mens forholdet i den foreliggende sag er, at den økonomiske modydelse for afhændelsen er ubetydelig. Hertil kommer efter sagsøgernes opfattelse, at Pierval's arbejdstagere som følge af afhændelsen ikke længere vil kunne være omfattet af de betydelige sociale fordele, som er indrømmet dem, dels ved deres individuelle arbejdskontrakter, dels ved den gældende kollektive aftale inden for Vittel. Dette tab vil være uopretteligt, da afhændelsen, hvis den foretages, vil få retsvirkninger, der ikke kan ændres, uanset suspensive eller resolutive betingelser. Endvidere er tabet efter sagsøgernes opfattelse en direkte følge af Kommissionens beslutning, hvori der som betingelse for at erklære fusionen mellem Nestlé og Perrier forenelig med fællesmarkedet stilles krav om afhændelse af en række kilder, herunder Pierval.

13 Med hensyn til de faktiske og retlige grunde til, at den begærede foreløbige forholdsregel umiddelbart forekommer berettiget, har sagsøgerne henvist til de anbringender og argumenter, de har fremført i stævningen i hovedsagen, hvori de i det væsentlige har gjort gældende, at Kommissionen

— har tilsidesat forordning nr. 4064/89 ved at bringe forordningens artikel 2, stk. 3, i anvendelse på et marked, der er kendetegnet ved en oligopolistisk dominerende stilling

— har gjort sig skyldig i en urigtig retsanvendelse ved ikke at støtte sin beslutning på nødvendigheden af at opretholde en allerede eksisterende konkurrencesituation, men derimod på et ønske om at finde frem til midler til at sikre en udvikling af konkurrencen

— har overskredet sine beføjelser

— har anlagt en urigtig bedømmelse af faktiske forhold ved som betingelse for sin godkendelse af den anmeldte fusion at opstille krav, som er umulige at opfylde, f.eks. en afhændelse af bestemte mærker og kilder, herunder Thonon og Vichy, som hverken indgår blandt Pierier's eller Nestlé's aktiver, og

— har gjort sig skyldig i magtfordrejning, ved, på grundlag af en betingelse, som ikke vil kunne opfyldes, at have forbeholdt sig adgang til at tilbagekalde beslutningen og dermed at erklære den påtænkte fusion uforenelig med fællesmarkedet.

14 Kommissionen har anført dels, at det må være åbenbart, at hovedsagen skal afvises, dels, at begæringen om foreløbige forholdsregler under alle omstændigheder ikke giver grundlag for at fastslå, at der foreligger omstændigheder, der medfører uopsættelighed, eller at der foreligger faktiske eller retlige grunde til, at de begærede foreløbige forholdsregler umiddelbart forekommer berettigede.

15 Med hensyn til anbringendet om, at det er åbenbart, at hovedsagen skal afvises, har Kommissionen anført, at sagsøgerne — for så vidt som de ikke har ønsket at gøre brug af de processuelle rettigheder, de har i medfør af forordning nr. 4064/89 — ikke kan være individuelt berørt af den anfægtede beslutning, således som det kræves i henhold til EØF-traktatens artikel 173, stk. 2. Sagsøgernes begæring om foreløbige forholdsregler må derfor afvises. Efter Kommissionens opfattelse kan det ikke føre til andet resultat, at Rettens præsident i en kendelse af 15. december 1992 (sag T-96/92 R, CCE Grandes Sources m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 2579) har fundet, at spørgsmålet om, hvorvidt anerkendte repræsentanter for arbejdstagerne i en virksomhed, der deltager i en fusion, har en søgsmålsadgang til beskyttelse af deres berettigede interesser, kræver en indgående undersøgelse, og at der derfor ikke under en sag om foreløbige forholdsregler kan træffes afgørelse om, at det er åbenbart, at sagen skal afvises. Efter Kommissionens opfattelse forholder det sig nemlig således, at ingen af sagsøgerne i den foreliggende sag, i modsætning til sagsøgerne i sagen CCE Grandes Sources m.fl. mod Kommissionen, opfylder denne betingelse — som ganske vist ikke er materielt væsentlig, men dog skal være opfyldt — om at have deltaget i den ved forordningen indførte procedure.

16 Med hensyn til uopsættelighedsbetingelsen har Kommissionen anført, at sagsøgerne ikke har godtgjort, at de udsættes for et sikkert og overhængende tab som følge af den anfægtede beslutning. Kommissionen har specielt anført, at det ikke er godtgjort, hvorledes Nestlé's afhændelse af Pierval nødvendigvis skulle indebære en svækkelse af Vittel, idet denne virksomheds økonomiske kapacitet nu skal vurderes inden for rammerne af Nestlé-koncernen, som den har indgået i siden 1987. Nestlé-koncernen vil imidlertid kun kunne blive styrket som følge af fusionen, da

koncernen — hvis fusionen ikke kunne gennemføres — måtte have givet afkald på at erhverve Perrier. Kommissionen har endvidere anført, at hvis købesummen for Pierval, som sagsøgerne tilsyneladende vil hævde, skulle vise sig at være i strid med de handelsretlige regler, der er gældende i Frankrig, må det påhvile sagsøgerne at indbringe dette spørgsmål for vedkommende franske retsinstanser.

17 Kommissionen har endvidere anført, at en afhændelse af en del af en virksomheds aktiver kun i sig selv kan indebære et tab for de ansatte i virksomheden, hvis afhændelsen nødvendigvis har konsekvenser for en særlig interesse for de ansatte, f.eks. at de mister deres beskæftigelse, hvilket ikke er tilfældet i denne sag. Med hensyn til argumentet vedrørende det tab, som specielt arbejdstagerne i Pierval vil lide som følge af afhændelsen, har Kommissionen anført, at det ikke er sikkert, at afhændelsen af virksomheden nødvendigvis vil få konsekvenser for den kollektive aftale, og at en sådan aftale under alle omstændigheder fortsat vil gælde i ét år eller indtil en ny aftale er trådt i kraft, idet de ansatte i tilfælde af, at der ikke indgås en aftale i det år, der følger efter afhændelsen, bevarer de individuelle fordele, de har opnået i henhold til den aftale, der er indgået forud for afhændelsen. Hertil kommer, at de kollektive aftaler lige så vel kunne være opsagt af Vittel's ledelse, også i tilfælde af, at Pierval ikke blev afhændet. Heraf følger efter Kommissionens opfattelse, at en opsigelse af aftalerne ikke er en konsekvens af afhændelsen af Pierval, og at tabet for Pierval's arbejdstagere derfor hverken er sikkert eller overhængende.

18 Samtidig med, at Kommissionen har bestridt, at der skulle bestå en årsagssammenhæng mellem det påståede tab og beslutningen, har den gjort gældende, at selv hvis Retten måtte antage, at sagsøgerne har godtgjort, at der foreligger uopsættelighed, må en afvejning af parternes respektive interesser føre til, at begæringen om foreløbige forholdsregler ikke tages til følge, da forholdsreglerne ikke alene vil få betydning for parternes egne interesser, men også for udenforståendes interesser, nemlig Nestlé-koncernen og den fremtidige erhverver af Pierval, som ikke er parter i den foreliggende sag.

19 Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt de begærede forholdsregler umiddelbart forekommer berettigede, har Kommissionen anført, at de af sagsøgerne fremførte anbringender til støtte for, at beslutningen annulleres, må afvises eller i det mindste forkastes. Kommissionen har i denne sammenhæng — på grundlag af en detaljeret

gennemgang af hvert enkelt af sagsøgernes anbringender og argumenter — anført, at de for størstedelens vedkommende kan tilbagevises under henvisning til forordning nr. 4064/89 eller selve beslutningens ordlyd. Hvad nærmere angår anbringendet om, at Kommissionen skulle have foretaget en urigtig bedømmelse af faktiske forhold — eftersom hverken Thonon-kilden eller Vichy-kilden tilhører Nestlé — har Kommissionen bestridt sagsøgernes søgsmålsinteresse. Hvis det nemlig skulle vise sig, at de opstillede betingelser ikke kan opfyldes, vil den anmeldte og påtænkte fusion blive erklæret uforenelig med fællesmarkedet, hvilket vil gøre det overflødigt at afhænde Pierval. Kommissionen har i øvrigt anført, at den ikke kan holdes ansvarlig, såfremt betingelsen viser sig ikke at kunne opfyldes, idet salget af de pågældende kilder er blevet foreslået af Nestlé, som på intet tidspunkt har oplyst, at kilderne tilhører andre. Under alle omstændigheder kan det efter Kommissionens opfattelse ikke antages, at betingelsen skulle være umulig at opfylde, idet Nestlé vil kunne give afkald på sine rettigheder til at udnytte kilderne, og de myndigheder, der kan indrømme ret til at udnytte kilderne, har en betydelig interesse i, at Thonon- og Vichy-kilderne udnyttes af en ny virksomhed, hvilket i øvrigt fremgår af de forhandlinger, der for tiden føres mellem de pågældende myndigheder og Castel-koncernen.

Rettens bemærkninger

A — Spørgsmålet, om hovedsagen åbenbart må afvises

20 Det fremgår af fast retspraksis, at »... såfremt det gøres gældende, at hovedsagen åbenbart bør afvises, må det ved behandlingen af begæringen om foreløbige forholdsregler fastslås, om hovedsagen umiddelbart ses at indeholde sådanne omstændigheder, at den med en vis sandsynlighed kan antages at kunne påkendes i realiteten« (jf. senest ovennævnte kendelse i sagen CCE Grandes Sources m.fl. mod Kommissionen).

21 I denne henseende bemærkes, at personer, der ikke er adressater for en beslutning, kun vil kunne påstå, at de berøres individuelt i EØF-traktatens artikel 173, stk. 2's forstand, hvis beslutningen rammer dem på grund af visse egenskaber, som er særlige for dem, eller på grund af en faktisk situation, der adskiller dem fra alle andre og derfor individualiserer dem på lignende måde som adressaten (Domstolens dom af 22.10.1986, sag 75/84, Metro mod Kommissionen, Sml. s. 3021).

22 Som Rettens præsident har udtalt i kendelsen i sagen CCE Grandes Sources m.fl. mod Kommissionen, jf. ovenfor, følger det af Domstolens praksis vedrørende tredjemænds søgsmålskompetence, såvel på konkurrence- og statsstøtteområdet som med hensyn til dumping og subsidieordninger (jf. Domstolens dom af 25.10.1977, sag 26/76, Metro mod Kommissionen, Sml. s. 1875, af 4.10.1983, sag 191/82, Fediol mod Kommissionen, Sml. s. 2913, og af 28.1.1986, sag 169/84, Cofaz mod Kommissionen, Sml. s. 391), at nødvendigheden af at beskytte berettigede interesser kan være et afgørende kriterium ved bedømmelsen af, om en fysisk eller juridisk person, som har ret til at fremsætte bemærkninger under en administrativ procedure, kan antages at være umiddelbart og individuelt berørt af en beslutning på tilsvarende måde som den, beslutningen er rettet til.

23 I det foreliggende tilfælde må det konstateres, at artikel 18, stk. 4, i forordning nr. 4064/89 — i modsætning til de tilsvarende bestemmelser i forordningerne vedrørende procedurerne for anvendelsen af traktatens artikel 85 og 86 — udtrykkeligt giver anerkendte repræsentanter for arbejdstagerne i de berørte virksomheder adgang til at fremsætte udtalelse på lige fod med andre fysiske eller juridiske personer.

24 Det er ganske vist korrekt, som Kommissionen har anført, at sagsøgerne ikke anmodede om at måtte afgive udtalelse under den administrative procedure, men det kan ikke bestrides, at en afhændelse af en række kilder, herunder Pierval, først kom på tale på et meget fremskredent stadium af proceduren. Desuden er det ubestridt, at sagsøgerne først fik kendskab til denne påtænkte afhændelse efter udstedelsen af beslutningen den 22. juli 1992. Det kan således principielt ikke gøres gældende over for sagsøgerne, at de undlod at anmode om at måtte fremsætte udtalelse, når det forholder sig således, at de ikke havde grund til mistanke om, at der som betingelse for en godkendelse af fusionen ville blive stillet en række krav, herunder at Pierval skulle afhændes.

25 Under disse omstændigheder findes spørgsmålet om, hvorvidt anerkendte repræsentanter for arbejdstagerne i en virksomhed, som kræves afhændet som betingelse for en godkendelse af en fusion, kan råde over en søgsmålsadgang til beskyttelse af deres berettigede interesser, at kræve en indgående undersøgelse.

26 Af det anførte følger, at der på indeværende stadium ikke under sagen om foreløbige forholdsregler er grundlag for at fastslå, at påstanden om annullation af den anfægtede beslutning åbenbart må afvises.

B — Vedrørende begæringen om foreløbige forholdsregler

27 Det bemærkes, at den foreliggende begæring om foreløbige forholdsregler går ud på principalt at få udsat gennemførelsen af Kommissionens beslutning om at godkende Nestlé's overtagelse af kontrollen med Perrier, subsidiært, at Retten træffer bestemmelse om, at gennemførelsen af beslutningen, for så vidt der deri stilles krav om afhændelse af Perrier, suspenderes, indtil der er truffet afgørelse i hovedsagen.

28 Indledningsvis bemærkes, for så vidt angår begæringen om udsættelse af gennemførelsen af den anfægtede beslutning, at en sådan udsættelse — som Rettens præsident har udtalt i kendelsen i sagen CCE Grandes Sources mod Kommissionen, jf. ovenfor — vil være ensbetydende med, at den af Kommissionen meddelte godkendelse af den anmeldte fusion suspenderes under hele sagens behandling, og som følge heraf med, at Nestlé's udøvelse af sin stemmeret i Perrier-koncernen ligeledes suspenderes, hvilket vil kunne være en alvorlig hindring for selve driften af virksomhederne i koncernen.

29 Med hensyn til begæringen om foreløbige forholdsregler i form af, at Retten træffer bestemmelse om, at gennemførelsen af beslutningen, for så vidt der deri stilles krav om afhændelse af Pierval, suspenderes, indtil der er truffet afgørelse i hovedsagen, bemærkes, at Kommissionen selv har udtalt (jf. den i præmis 8 omtalte pressemeddelelse af 3.3.1993), at den endeligt vil »afslutte sagen, så snart forhindringerne for den faktiske overdragelse af kilderne er fjernet, bl.a. med hensyn til overførelsen af retten til at udnytte Vichy og Thonon — som tilkommer henholdsvis den franske stat og byen Thonon-les-Bains — til Castel-koncernen«. Heraf følger, at opfyldelsen af de betingelser, der er opstillet for godkendelsen af fusionen, stadig beror på afgørelser, som skal træffes af henholdsvis den franske stat og byen Thonon-les-Bains.

30 I en sådan faktisk og retlig situation må det under sagen om foreløbige forholdsregler være påkrævet at foretage en afvejning, ikke alene af sagsøgernes interesse over for Kommissionens interesse i at genetablere effektive konkurrenceforhold, men også af de interesser, som gør sig gældende for tredjeparter som Nestlé og Castel, således at det undgås såvel at skabe en uoprettelig situation som at påføre en af sagens parter, en tredjepart eller endog almene interesser et alvorligt og uopretteligt tab (jf. kendelsen i sagen CCE Grandes Sources mod Kommissionen).

31 I denne forbindelse bemærkes, at en afhændelse af en del af en virksomheds aktiver — helt uafhængigt af spørgsmålet om, hvorvidt afhændelsen vil kunne påføre arbejdstagerne i virksomheden et alvorligt og uopretteligt tab — normalt vil have uoprettelige retlige og økonomiske konsekvenser, hvilket Kommissionen da også har erkendt under retsmødet. Selv om det ganske vist er korrekt, at det forhold, at en tilstand ikke kan genoprettes, ikke i sig selv kan indebære, at sagsøgerne påføres et alvorligt og uopretteligt tab, står det dog under de omstændigheder, der foreligger i denne sag, fast, at det under sagen om foreløbige forholdsregler må tages i betragtning, at de virkninger, en afhændelse af Pierval vil kunne medføre, ikke vil kunne ændres. Dette gælder så meget mere som det fremgår, at en gennemførelse af alle de betingelser, der i beslutningen er opstillet for at godkende fusionen, fortsat beror på, at udenforstående, som ikke er parter i sagen, nemlig den franske stat og byen Thonon-les-Bain, giver deres tilladelse. Det må således undgås, at betingelsen vedrørende afhændelsen af Pierval's aktiver opfyldes, før der er tilstrækkelig sikkerhed for, at alle de øvrige betingelser i beslutningen rent faktisk kan opfyldes, og dermed at en afhændelse af Pierval's aktiver måtte vise sig at have været unødvendig.

32 Det kan ikke føre til andet resultat på indeværende stadium, at Kommissionen har gjort gældende, at sagsøgerne savner søgsmålsinteresse, for så vidt som en eventuel konstatering af, at det ikke vil være muligt at opfylde de nævnte betingelser, vil føre til, at fusionen erklæres uforenelig med fællesmarkedet, og dermed til, at en afhændelse af Pierval bliver unødvendig. Denne argumentation forudsætter nemlig, at en afhændelse af Pierval ikke under nogen omstændigheder vil finde sted, før der træffes en sådan afgørelse. Beslutningen indeholder imidlertid ingen holdepunkter for, at en afhændelse af bestemte aktiver, og i hvert fald en afhændelse af Pierval, først skal finde sted, når alle de opstillede betingelser er opfyldt. I den 136. betragtning til beslutningen udtales blot følgende: »Nestlé agrees to sell the assets concerned by ... Nestlé shall be deemed to have complied with this obligation if, by ..., it has

entered into a binding contract for the sale of the divestiture assets to a purchaser approved by the Commission, *provided* that such sale is completed within a time limit agreed to by the Commission.« (»Nestlé er indforstået med at sælge de pågældende aktiver pr. ... Nestlé anses for at have overholdt denne forpligtelse, hvis selskabet pr. ... har indgået en bindende aftale om salget af de aktiver, der skal afhændes, til en køber, som Kommissionen har godkendt, *forudsat* at salget afsluttes inden for det med Kommissionen aftalte tidsrum.«)

33 Under disse omstændigheder, og for at undgå, at der for sagens parter eller de berørte tredjemænd opstår en uoprettelig situation, findes det berettiget som en foreløbig forholdsregel at pålægge Kommissionen, så snart den har oplysninger herom, at underrette Retten om, at alle betingelser vedrørende den afhændelse af aktiver, som er omhandlet i beslutningen, er opfyldt, og navnlig om, at forhindringerne for overførelsen af retten til at udnytte Vichy og Thonon er fjernet. Endvidere findes gennemførelsen af beslutningen — for så vidt som der deri, som en betingelse for at erklære den anmeldte fusion forenelig med fællesmarkedet, stilles krav om, at betingelsen vedrørende afhændelsen af Pierval er opfyldt — at måtte udsættes som en retssikrende forholdsregel, indtil der i sagen om foreløbige forholdsregler kan træffes afgørelse på grundlag af de af Kommissionen meddelte oplysninger.

Af disse grunde

bestemmer

RETTENS PRÆSIDENT

1) Kommissionen underretter, så snart den har oplysninger herom, Retten om, at alle betingelser vedrørende den afhændelse af aktiver, som er omhandlet i Kommissionens beslutning af 22. juli 1992 om en procedure i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (IV/M.190 — Nestlé/Perrier), er opfyldt, og navnlig om, at forhindringerne for overførelsen af retten til at udnytte Vichy og Thonon er fjernet.

2) **Gennemførelsen af Kommisisonens ovennævnte beslutning — for så vidt som den pålægger Pierval afhændet — suspenderes, indtil der i sagen om foreløbige forholdsregler træffes afgørelse om begæringen om udsættelse af gennemførelsen på grundlag af de oplysninger, Kommissionen meddeler i medfør af punkt 1 i denne kendelse.**

Således bestemt i Luxembourg den 2. april 1993.

H. Jung — J.L. Cruz Vilaça

Justitssekretær — Præsident